Paulus <Diaconus> [Editor]; Surgant, Johann Ulrich [Editor]: Homiliarius doctorum de tempore et de sanctis a Paulo Diacono collectus
Basel: Nicolaus Kesler, 1498 Seite 379

lus q̄ꝫ magnus corã dño esset futurus indicat: quẽ
optimo genere cõuersandi: vitam pacturũ esse de-
clarat. Que em̄ inter hoīes sublimior: ⁊ deo grati-
or esse cõuersatio potest: q̄ꝫ eoꝝ qui se castigãt a vi-
tijs: qui virtutũ studijs animũ subiugãt: insuper
etiã alios quotidiano exercitio ad auctorꝭ sui gra-
tiam student cõuertere: ⁊ crebra animaꝝ fideliuꝫ
acquisitione gaudium semper patrie celestis auge-
Tex. re? ¶ Et ipse precedet ante illũ: in spiritu ⁊ virtute
helie. Johãnes in spiritu ⁊ virtute helie: dñm pre-
cedere dicit̄: q̄ꝛ sicut helias in magna virtute spiri-
tus ꝟm eius aduentũ p̄ueniet: ita iohannes nõ mi-
nore spũs potẽtia p̄ditus: preuenit primũ. Sicut
ille p̄cursor futurus est iudicis: ita iste p̄cursor fa-
ctus est redẽptoris. Nec solũ aduẽtus ordine: sed
doctrine quoq̄ꝫ similitudine: iohãnes in spiritu ⁊
virtute helie dñm precessit. Nam sicut de iohãne
angelus subiũgit: vt ꝯuertat corda patrũ in filios
⁊ incredibiles ad prudentiã iustoꝝ: ita et dñs per
Mala. 4. ꝓphetam: nõ disparẽ de helie p̄dicatiõe sententiã
ꝓtulit dicens: Ecce ego mittã vobis heliã ꝓphe-
tam: anteq̄ꝫ veniat dies dñi magnus ⁊ horribilis
⁊ ꝯuertet corda patrũ ad filios: ⁊ cor filioꝝ ad pa-
tres eoꝝ. Unũ igitur atq̄ꝫ idẽ vtriusq̄ꝫ opus est: fi-
dẽ. s. atq̄ꝫ intellectũ quẽ habuere patres filioꝝ mẽ-
tibus p̄dicando infundere. Naꝫ patres ⁊ iusti ap-
pellant̄: veteres sancti: de q̄bus saluator ait disci-
Matt. 13. pulis: Multi ꝓphete et iusti cupierũt videre que
vos videtis: ⁊ nõ viderũt. Filij ꝟo et incredibiles
illius eui hoīes: quo vel helias p̄dicaturus est:
vel iohãnes p̄dicabat vocant̄. Cõuertit autẽ cor-
da patrũ in filios: q̄ꝛ sapientiã quã habuerunt pa-
tres: xp̄m credentes ac desiderãtes in carne veni-
re: trãsfudit in filios: docendo eos credere et gau-
dere xp̄m in carne venisse. Conuertit incredibiles
ad prudentiã iustoꝝ: quia eos quos sine fide chri-
sti īuenit: de opibus legis frustra gloriãtes docu-
it credere in xp̄m: eiusq̄ꝫ se gr̄e tota intentione sub-
mittere: ac p̄cedentiũ iustoꝝ imitari prudentiã: q̄
⁊ legẽ ꝑficere diligẽtissime studebãt: ⁊ nihilominꝰ
in gr̄a dñi iesu: non autẽ in operũ suoꝝ iusticia: sa-
lutẽ sperare didicerãt. Hinc nãq̄ꝫ vnus ex eis di-
Abac. 2. cit: Justus autẽ ex fide viuit. Unde ⁊ apte subiun-
git̄. Parare dño plebẽ ꝑfectaꝫ. Hec etem̄ pulcher-
rima dñice plebis ꝑfectio est: quã ⁊ iohannes suo
tẽpore p̄dicando parabat: ⁊ nunc dñs ipse donan-
do per orbem latius adimplet: cũ nos euãgelicis
verbis instituti ⁊ imbuti mysterijs: eandẽ fidẽ ac
dilectionẽ habere discimꝰ: quã legalibus p̄ceptis
edocti patres habuisse ꝓbant̄. Hoc perfectissimũ
sancte ecclesie decus est: cũ ad eadẽ que illos intras-
se constat supne pacis gaudia suspiramus: atq̄ꝫ vt
hec etiã nos ītrare mereamur celestẽ in terra exer-
cere vitam cõtendimus: cũ eorũ exẽplõ nulla que
facimus vel ꝑcipimus bona: nostris meritis ascri-
bimus: sed ad auctoris nostri per oīa gratiã respi-
cimus: de quo illoꝝ quoq̄ꝫ testimonijs edocemur
q̄ꝛ ip̄e est deus: ip̄e fecit nos ⁊ nõ ipsi nos: non so-
lum scꝫ vt homines simus: verũ etiã vt sancti et be-
ati hoīes simus. Cuius dona gratie: si puro sem-
per ⁊ infatigabili corde sectamur: ip̄e iuxta eorun-
dẽ patrũ ꝓmissa: ꝓpicius fit oībus iniq̄tatibus no-
stris: ip̄e satiat in bonis desideriũ nr̄m: ipse nõ in
operibus iusticie q̄ ex nobis habere potuimus: sed
in miseratione ⁊ misericordia quam ip̄e donauit:
nos in vitã coronat eternã: qui viuit ⁊ regnat cuꝫ
patre in vnitate spiritussancti ⁊c̄.

In natiuitate scti Johis baptiste
Sermo beati Augustini episcopi.

D Jei hodierne
solenitas: solennẽ desiderat tanta ex-
pectatione sermonẽ. Ergo adiuuãte
dño: ministrabimus vobis qđ dede-
rit: recolẽtes ⁊ aīo tenentes nr̄i officiũ seruitutis:
vt loq̄mur nõ tanq̄ꝫ magistri: sed tanq̄ꝫ ministri:
nõ discipulis: sed cõdiscipulis: q̄ꝛ nec seruis: sed cõ-
seruis. Magister autẽ vnus nobis: cuius scola in
terra est: ⁊ cathedra in celo. Cuius p̄cursor iohan-
nes est natus: cuius natiuitatis dies hodiernus
tradit̄: hodie celebrat̄. Hoc maioꝝ traditione su-
scepimus: hoc ad posteros imitãda deuotiõe trãs-
mittimus. Johãnis ergo nõ euãgeliste: sed bapti-
ste natalẽ hodie celebramus Qua p̄ma reposita oc-
currit q̄stio nõ p̄tereũda: Quare natalẽ quo est na-
tus ex vtero iohãnes potius celebramus: q̄ꝫ cuius-
libet apl̄i vel martyris vel ꝓphete vel patriarche?
Si interrogemur: q̄d r̄ndebimus? Quantũ mihi
videt̄: q̄ꝫtũ mearũ viriũ mediocritati occurrit: est
causa hec. Discipuli dñi nati sunt: ⁊ ꝑ etatis acces-
sum ad annos capaciores ꝑducti: in discipulatum
assumpti sunt. Illoꝝ postea fides dño adhesit: sꝫ
nullius illoruꝫ natiuitas dño militauit. Recorde-
mur ⁊ ꝓphetas: recolamus patriarchas: nati sunt
hoīes: etatis accessu pleni spiritusctõ: xp̄m ꝓphe-
tauerũt. Nati sunt vt postea ꝓphetarẽt. Johãnis
aũt dñm xp̄m ip̄a natiuitas ꝓphetauit: quẽ cõce-
ptũ ex vtero salutauit. Ista vt potuimus soluta q̄-
stione: alterã aggrediamur: ꝓ viribus q̄s dederit
dñs. Occurrit em̄ alia questio aliq̄n vt mihi videt̄
obscurior: ⁊ ad ꝑscutandũ laboriosior In qua me
multũ adiuuabit vr̄a intẽtio: ⁊ ꝓ mea exiguitate
ad dñm dep̄catio: Johãnes iste tãta excellẽs gr̄a:
vt queãdmodũ dictũ est: dñm etiã ex vtero saluta-
ret nondũ loq̄ndo: sed exultãdo: cuius gr̄a in deũ
iam tũc erat apta: q̄n eius caro in carne erat exclu-
sa. Hic ergo iohãnes nõ inuenit̄ inter discipulos
dñi: sed īuenit̄ potius discipulos habuisse cũ dño
Quid est hoc? Quid est iste hõ? Homo tm̄. Quis
hõ tantus: q̄ntus tãtus hõ? Tamẽ nõ sequebat̄
inter discipulos dñm: ⁊ sequebant̄ eum discipuli.
Absit vt dicã cõtra dñm: sed tm̄ q̄si extra dñm. Di-
scipulos habebat xp̄us: discipulos habebat iohan-
nes. Docebat xp̄us: docebat iohannes. Quid iam
dicam? Baptizabat iohannes: baptizabat xp̄us.
Plus hic de baptismo dico: a iohãne baptizatus
est xp̄s? Ubi sunt qui de ministerio baptismi: ar-
rogantia tumide aīositatis inflant̄. Ubi sunt vo-
ces carẽtes humilitate: elate supbia: ego baptiso:
ego baptiso? Quid dixisses: si xp̄m baptisare meru-
isses? Magna iã q̄ꝫtũ aduertit sanctitas vestra:
apparere ⁊ eminere causa cepit: qua fuerat christꝰ
a patre mittẽdus: et iohãnes a patre p̄mittẽdus.
Prior missus est iohãnes: sed sicut ab obsequenti-
bus antecedit̄ iudex. Posterior homo creatus est
christus: sed iohannẽ creauit deus xp̄s. Erat igit̄
iohãnes homo ꝑfectus quidẽ: ⁊ cuius tãta gratia
cõmẽdata est: vt ip̄e de illo dñs diceret: Jn natis Matt. 11.
mulierũ nemo exsurrexit maior iohãne baptista.
Iste ergo tã magnus: agnoscit dñm in paruo ma-
gnũ: agnoscit hõ cũ q̄ venerat hõ deus. Si em̄ in
natis mulieꝝ: h̄ ẽ in hoībꝫ: nemo exurrexit maior
iohãne baptista: q̄sq̄s iohãne plus est: nõ tm̄ hõ sꝫ

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0379
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG